

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: Ing. J. Č.**, proti žalovanému: Státní pozemkový úřad (dříve Pozemkový fond ČR) se sídlem Praha 3, Husinecká 11a, zast. JUDr. Miroslavem Bělinou, advokátem se sídlem Praha 1, Dlouhá 13, o žalobě proti rozhodnutí Výkonného výboru Pozemkového fondu České republiky ze dne 30.9.2009, datovaného 5.10.2009, zn. 55697/2009-Scha/1247/ZI,

t a k t o :

- I . Rozhodnutí Výkonného výboru Pozemkového fondu České republiky ze dne 30.9.2009, datované 5.10.2009, zn. 55697/2009-Scha/1247/ZI a rozhodnutí předsedy Výkonného výboru Pozemkového fondu České republiky ze dne 15.9.2009, č.j. PF 51759/09-1180/Zi, se zrušují.**
- I I . Pozemkovému fondu České republiky se nařizuje poskytnout informace požadované žalobcem v žádosti ze dne 1.9.2009 v podobě kopií znaleckých posudků a kopií revizních znaleckých posudků pro ocenění pozemků v k.ú. Jáchymov.**
- I I I . Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 2 000 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí Výkonného výboru Pozemkového fondu České republiky, s účinností od 1.1.2013 Státního pozemkového úřadu ve smyslu § 22 zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a změně některých souvisejících zákonů (dále jen žalovaný), který odvolání žalobce ze dne 18.9.2009 ve věci neposkytnutí kopií znaleckých posudků podle žádosti ze dne 1.9.2009 o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o informacích) nevyhověl a rozhodnutí o neposkytnutí kopií znaleckých posudků,

uvedené v dopise předsedy Výkonného výboru Pozemkového fondu ČR ze dne 15.9.2009 pod č.j. 51759/09-1180/Zi (dále též prvoinstanční správní rozhodnutí), potvrdil.

Žalobce v podané žalobě ze dne 15.10.2009, ve znění upřesnění ze dne 14.4.2010, uvedl, že podle zákona o informacích požádal prvoinstanční správní orgán žádostí doručenou do podatelny správního orgánu I. stupně dne 2.9.2009 o poskytnutí informací ve formátu kopií znaleckých posudků pro ocenění pozemků v k.ú. Jáchymov a to parc. č. 1548/1, 1548/2, 1548/4, 1553/4, 1578, 1584/1, 1584/2, 1584/3, 1586/5, 1588/1, 1588/3, 1591, 1592/2, 1655/1, 1655/2, 1655/3, 1655/4, 1655/11, 1655/17, 1655/34, 1655/37, 1686/2, 1734/2, 1734/3, 1734/4, 1734/5, 1734/6, 1756, 1770/1 a 1770/2, tedy těch, které byly podkladem při stanovení ceny uvedených pozemků při zařazení do nabídky dne 5.12.2008 podle § 7 zákona č. 95/1999 Sb., a dále požádal o poskytnutí informací ve formátu kopií znaleckých posudků k uvedeným pozemkům, a to těch, které si Pozemkový fond ČR vyhotovil jako revizní posudky s cílem vyřadit předmětné pozemky z nabídky pro nesprávné stanovení ceny (dále jen informace). Správní orgán I. stupně (dále též předseda Výkonného výboru Pozemkového fondu České republiky) poskytl žalobci informaci tak, že mu poskytl informace o zpracovatelích obou řad znaleckých posudků, tj. původních a revizních znaleckých posudků. Informace v požadovaném formátu správní orgán I. stupně odmítl poskytnout s odůvodněním, že povinný subjekt není povinen dodržet formát informace požadovaných žadatelem.

Proti tomuto rozhodnutí o odepření poskytnutí informace v požadovaném formátu podal žalobce dle § 16 zákona o informacích odvolání doručené do podatelny prvoinstančního správního orgánu dne 18.9.2009. Žalovaný rozhodl o odvolání žalobou napadeným rozhodnutím tak, že informace v požadovaném formátu neposkytne s odůvodněním zcela odlišným oproti odůvodnění prvoinstančního správního rozhodnutí. V tomto prvoinstančním správním rozhodnutí správní orgán zdůvodňoval odmítnutí poskytnout informace v požadovaném formátu tím, že povinný subjekt není povinen dodržet formát informací požadovaných žadatelem. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný odůvodnil odmítnutí poskytnout informace v požadovaném formátu tím, že podle § 14 odst. 5 citovaného zákona se požadované informace nevztahují k jeho působnosti.

Žalobce předně namítal vady výroků správních rozhodnutí obou stupňů a tvrdil, že jsou v rozporu s ustálenou judikaturou správních soudů. K tomu poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 7.5.2008, č.j. 1As 17/2008-67, který objasňuje povinnost žalovaného poskytnout informace v požadovaném formátu.

Také odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je podle žalobce v příkrém rozporu s postavením a úkoly žalovaného, které jsou dány trojicí zákonů, a to zákona č. 229/1991 Sb., zákona č. 569/1991 Sb. a zákona č. 95/1999 Sb. Především se jedná o povinnost nabízet a prodávat pozemky z vlastnictví čs. státu uloženou zákonem č. 95/1999 Sb. Při této činnosti je správní orgán I. stupně povinen vyhotovit znalecký posudek o ceně nabízeného pozemku ve smyslu § 9 citovaného zákona. To, že si znalecké posudky pro účely prodeje pozemků podle tohoto zákona správní orgán I. stupně objednává od externích dodavatelů neznamená, že se tyto znalecké posudky nevztahují k jeho hlavní činnosti. Dalším znakem toho, že se znalecké posudky, respektive jejich kopie, vztahují k činnosti správního orgánu I. stupně svědčí i to, že jsou hrazeny z rozpočtu tohoto orgánu a jsou nezbytným podkladem pro uzavírání kupních smluv tak, jak je stanoveno v citovaném zákoně. V průběhu nabídky pozemků podle zákona č. 95/1999 Sb. jsou podklady k jednotlivým nabízeným pozemkům veřejně přístupné pro všechny zájemce, kteří se chtějí zúčastnit prodeje nabízených pozemků a to včetně znaleckých posudků. Pokud by se znalecké posudky k činnosti prvoinstančního správního orgánu jak tento argumentuje nevztahovaly, patrně by nebylo možné pozemky dle citovaného zákona vůbec prodávat. Jednalo by se o rozpor s účelem a úkoly prvoinstančního správního orgánu, ke kterým byl tímto zákonem zřízen.

K formě žalobou napadeného rozhodnutí žalobce namítal rozpor se správním řádem a tvrdil, že oznámení žalobci o tom, že žalovaný ve věci rozhodl postrádá informaci o datu tohoto rozhodnutí i informaci o oprávněném prostředku. Podle názoru žalobce tedy rozhodnutí žalovaného, respektive jeho oznámení ze dne 5.10.2009, postrádá základní atributy rozhodnutí o odvolání ve smyslu správního řádu a tudíž je nepřezkoumatelné. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30.9.2009 žalobce neobdržel, pouze obdržel oznámení žalovaného ze dne 5.10.2009, podepsané předsedou Výkonného výboru pozemkového fondu ČR a jedním ze členů tohoto výboru. Kromě toho je výkonný výbor žalovaného kolektivním orgánem, který v rámci svých zasedání vždy vyhotovuje zápis o jednání a o přijatých rozhodnutích vydává usnesení. Na internetových stránkách žalovaného jsou k dispozici zápisy z jednání prezidia žalovaného. Zápisy z jednání výkonného výboru však žalovaný nezveřejňuje a tyto zápisy nejsou veřejnosti běžně dostupné. O jednotlivých rozhodnutích výkonného výboru se rozhoduje usnesením (viz. článek 6 odst. 5 statutu Pozemkového fondu ČR). Je tedy zřejmé, že zápis z jednání i příslušné usnesení musí existovat, neboť jak sám žalovaný např. v dopise žalobci ze dne 5.10.2009 uvádí, bylo přijato rozhodnutí.

Žalobce tvrdil, že takto vyřízená žádost o poskytnutí informací je ve zřetelném rozporu s povinností poskytovat informace. Smyslem zákona je v rámci publicity veřejné správy umožnit žadatelům co možná nejširší přístup k jim požadovaným informacím. Žalovaný zákonné imperativy ukládající poskytovat informace vědomě ignoroval. Žalobce upozornil i na zásadu, že ustanovení zákona mají sloužit především k bezproblémové realizaci práva na informace a nikoliv k jeho omezování.

Žalobce žádal, aby soud rozhodnutí žalovaného ze dne 30.9.2009 o odvolání žalobce proti rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu o odmítnutí poskytnout informace v požadovaném formátu ze dne 15.9.2009 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že není důvodná. Dále popsal skutkový stav a poukázal na § 17 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o půdě) ve spojení s § 2 odst. 1 zákona č. 569/1991 Sb., o pozemkovém fondu České republiky (dále jen zákon o Pozemkovém fondu ČR) s tím, že působnost žalovaného je vymezena tak, že tento spravuje nemovitosti ve vlastnictví státu uvedené v § 1 odst. 1 zákona o Pozemkovém fondu ČR. Podle § 17 odst. 2 zákona o půdě, pokud tento zákon nestanoví jinak, postupuje se při převodu nemovitého majetku státu podle zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby ve znění pozdějších předpisů. Do schválení privatizačního projektu a nebo v souladu s ním může Pozemkový fond nemovitý majetek dát do užívání jiným osobám. Nemovitosti ve vlastnictví státu, na které nebylo uplatněno právo na vydání, může Pozemkový fond převést na zákonem určené subjekty. Dále žalovaný poukázal na znění ust. § 2 odst. 1 zákona o informacích a § 4 odst. 3 téhož zákona. Dále poukázal na ust. § 14 odst. 5 citovaného zákona a uvedl, že se s žádostí žalobce o poskytnutí informace vypořádal v souladu se zákonem, respektive v řízení postupoval nad rámec svých zákonných povinností. Z ust. § 17 odst. 1, 2 zákona o půdě nevyplývá, že by žalovaný disponoval působností v oblasti oceňování spravovaných nemovitostí. V tomto ohledu musí využívat výsledky činnosti profesionálů – znalců v oboru oceňování a odhadování nemovitostí, apod. Ze správního spisu je patrné, že žalobce se původně domáhal poskytnutí informací týkajících se převodu předmětných pozemků v katastrálním území Jáchymov, které byly předmětem veřejné nabídky ve smyslu § 7 zákona č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 95/1999 Sb.) s datem uveřejnění

5.12.2008. Na základě jeho žádosti žalovaný žalobce několikrát informoval, z jakého důvodu byl převod předmětných pozemků v daném katastrálním území dočasně pozastaven. Žalovaný v souladu se skutečností vyčerpávajícím způsobem žalobci sdělil, že u předmětných pozemků prověřuje, zda tyto byly oprávněně a v souladu se zákonem 95/1999 Sb. zařazeny do seznamu pozemků určených k prodeji ve veřejné nabídce atd. K tomu poukázal na sdělení ze dne 15.4.2009, dopisem předsedy výkonného výboru žalovaného žalobci ze dne 4.8.2009, respektive ze dne 29.9.2009, kdy z těchto dokumentů je patrné, že cílem žalovaného bylo vždy legitimním žádostem o poskytnutí informací dle zákona o informacích vyhovět. V tomto ohledu je nepodložená argumentace žalobce, že žalovaný povinnosti uložené zákonem o informacích údajně ignoruje. Stejně jako má žalobce ve smyslu zákona o informacích právo nato, aby mu byly vyžadované informace poskytnuty, je rovněž žalovaný v intencích zákona o informacích oprávněn žadateli nevyhovět. Tak tomu bylo v projednávané věci, kdy žalobce žádal poskytnutí informací v souvislosti s činností, která není v působnosti žalovaného. Žalovaný v rámci správy z veřejných nemovitostí, respektive nabídkového řízení, shromažďuje řadu pokladů, mezi které náleží rovněž předmětné znalecké posudky. Nicméně vyhotovování těchto posudků není předmětem činnosti žalovaného a žádný předpis neukládá žalovanému povinnost žalobci tyto posudky poskytnout. NSS v tomto ohledu ve shodě s názorem žalovaného v obdobné kauze ve věci sp. zn. 5A 68/2000 judikoval, že zasláním kopií znaleckých posudků by byl žalovaný činný nad rámec svých povinností zakotvených zákonem. Žalovaný měl na základě § 14 odst. 5 písm. c) zákona o informacích možnost, aby žádost žalobce o kopie znaleckých posudků odložil, nicméně nad rámec zákona požadovanou informaci, co se týče ocenění předmětných pozemků, poskytl. Ve shodě s citovaným rozhodnutím NSS proto žalovaný konstatoval, že poskytnutí více práv než než žalobci dle zákona náleží není důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí. Obdobně žalovaný argumentoval i v doplnění svého vyjádření k žalobě ze dne 22.3.2011.

Při ústím jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobce žádal, aby soud připustil změnu žalobního petitu ve znění předloženém při ústním jednání a sice:

„I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15.9.2009 vydané pod č.j. PF 51759/09-1180/Zi, kterým bylo poskytnutí informace v požadovaném formátu odmítnuto se zrušuje.

II. Rozhodnutí Výkonného výboru žalovaného ze dne 30.9.2009 o odvolání žalobce proti rozhodnutí žalovaného o odmítnutí poskytnout informace v požadovaném formátu ze dne 15.9.2009 vydané pod č.j. PF 51759/09-1180/Zi se zrušuje.

III. Žalovaný je povinen poskytnout žalobci informace v požadovaném formátu dle žalobcovy žádosti uplatněné u žalovaného dne 2.9.2009.

IV. Žalovaný je do 3 dnů od právní moci rozsudku povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.“

Žalovaný proti upřesnění žalobního petitu ničeho nenamítal. Soud při ústním jednání usnesením změnu žalobního petitu ve shora uvedeném znění připustil. Zástupce žalobce žádal, aby pro případ svého neúspěchu nebyly žalovanému náklady řízení přiznány, neboť zastupování v tomto sporu je běžnou agendou žalovaného. Pro případ úspěchu ve sporu žádal o zaplacení nákladů řízení za zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Zástupce žalovaného nad rámec uvedeného konstatoval, že žalovaný je právnickou osobou, která je zapisována do obchodního rejstříku. Předmětem tohoto řízení je spor ve věci poskytnutí informací podle zákona o informacích a to není hlavní činností Pozemkového fondu. Proto žádal, aby v případě úspěchu ve sporu byly žalovanému náklady řízení přiznány. Soud neprováděl dokazování, neboť žalobce, který v žalobě označil listiny k provedení důkazů, uvedl, že tyto listiny jsou součástí spisového materiálu, který si soud k přezkumu vyžádal a proto vzal návrhy důkazů výslovně zpět.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o informacích v rozhodném znění povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.

Podle ust. § 3 odst. 3 zákona o informacích informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního. v rozhodném znění.

Podle ust. § 4 odst. 3 téhož zákona je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se ve formátech a jazycích podle obsahu žádosti o poskytnutí informace, pokud tento zákon nestanoví jinak. Povinné subjekty nejsou povinny měnit formát nebo jazyk informace, pokud by taková změna byla pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží; v tomto případě vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci ve formátu nebo jazyce, ve kterých byla vytvořena.

Podle ust. § 14 odst. 1, § 5 písm. c) téhož zákona žádost je podána dnem, kdy ji obdržel povinný subjekt. Povinný subjekt posoudí žádost a: v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.

Podle ust. § 15 odst. 1 téhož zákona pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Podle ust. § 16 odst. 1, odst. 4 téhož zákona proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze podat odvolání. Při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.

Podle ust. § 1 zákona o pozemkovém fondu v rozhodném znění zřizuje se Pozemkový fond České republiky (dále jen "Pozemkový fond"). Pozemkový fond je právnická osoba a zapisuje se do obchodního rejstříku. Sídlo Pozemkového fondu je Praha. (2) Podrobnosti o organizačním uspořádání a činnosti Pozemkového fondu upravuje statut Pozemkového fondu, který schvaluje Poslanecká sněmovna.

Podle ust. § 2 odst. 1 téhož zákona působnost Pozemkového fondu je dána zvláštním předpisem. 1). K tomu je v poznámce pod čarou uveden odkaz na § 17 odst. 1 zákona o půdě.

Podle ust. § 17 odst. 1 zákona o půdě v rozhodném znění nemovitosti ve vlastnictví státu uvedené v § 1 odst. 1 spravují právnické osoby zřízené zákony České národní rady a Slovenské národní rady (dále jen "pozemkové fondy"), s výjimkou pozemků, a) na nichž se nachází hřbitov, b) které jsou určeny pro obranu státu, c) které jsou určeny rozhodnutím o využití území pro těžbu nerostů, d) chráněných podle zvláštních předpisů.

Podle ust. § 2a odst. 1 zákona o pozemkovém fondu Pozemkový fond může prodat budovy, stavby a pozemky jimi zastavěné nebo soubory těchto nemovitostí, které má ve správě. Ustanovení zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů, se pro tyto případy nepoužijí.

Podle ust. § 4 téhož zákona nejvyšším orgánem Pozemkového fondu je presidium, jež se skládá z devíti členů. Předsedou presidia je ministr zemědělství České republiky. Místopředsedu a další členy volí Poslanecká sněmovna na návrh vlády na dobu pěti let z řad odborníků. Místopředsedu a další členy presidia může Poslanecká sněmovna odvolat i před uplynutím jejich funkčního období.

Podle ust. § 15 odst. 3, 6, 7, 8, 9 téhož zákona Pozemkový fond hradí náklady spojené se svou činností ze svých příjmů a v souladu s rozpočtem schváleným Poslaneckou sněmovnou. Není-li rozpočet schválen před počátkem rozpočtového období, používá Pozemkový fond své příjmy podle návrhu rozpočtu projednaného vládou. Vláda může rozhodnout o použití příjmů Pozemkového fondu a) ke zmírnění následků povodní v roce 1997, v roce 1998 a v roce 2002, b) k realizaci programu obnovy venkova ve výši 200 mil. Kč v roce 2000, 100 mil. Kč v roce 2001 a 100 mil. Kč v roce 2002, c) pro podporu obnovy včelstev, která uhynula následkem nepříznivého zimního období, ve výši do 80 mil. Kč v roce 2003, d) k podpoře chovu krav bez tržní produkce mléka a k podpoře chovu ovcí ve výši 220 mil. Kč v roce 2000, e) na podporu vývozu výrobků z kravského mléka ve výši 200 mil. Kč v roce 2003 Státním zemědělským intervenčním fondem, f) pro podporu vodního hospodářství ve výši 500 mil. Kč v roce 2005 a pro podporu pozemkových úprav ve výši 200 mil. Kč v roce 2005, a pro podporu pozemkových úprav ve výši 500 mil. Kč v roce 2006, g) na národní doplňkové platby k přímým podporám pro rok 2009 ve výši 1 300 mil. Kč. (7) Vláda stanoví pravidla použití příjmů Pozemkového fondu podle odstavce 6 písm. c) až e) nařízením. (8) O prostředky získané z příjmů Pozemkového fondu pro účely uvedené v odstavci 6 písm. a) a g) se zvýší celkové příjmy státního rozpočtu a rozpočtové kapitoly Ministerstvo zemědělství a o tyto prostředky lze překročit celkové výdaje státního rozpočtu na příslušný rozpočtový rok, ve kterém budou takto získané prostředky použity. O toto překročení se v příslušném rozpočtovém roce mění saldo státního rozpočtu a financující položky. (9) Nevyčerpané prostředky pro účely uvedené v odstavci 6 písm. a) se na konci roku převedou do státních finančních aktiv a lze je ke stejným účelům použít v následujících letech.

Podle ust. § 1 odst. 2 zákona č. 95/1999 Sb. podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků v rozhodném znění (dále jen zákon o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků) Tento zákon upravuje a) postup Pozemkového fondu při převodu zemědělských pozemků na oprávněné osoby podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen "zákon o půdě"), - kterým vzniklo právo na jiný pozemek podle § 11 odst. 2 zákona o půdě, - kterým nemohl být vydán pozemek z vlastnictví fyzické osoby, která jej nabyla od státu, neboť tato osoba není osobou povinnou ve smyslu § 5 zákona o půdě, a na fyzické nebo právnické osoby, na něž toto právo přešlo nebo bylo převedeno (dále jen "oprávněné osoby"), b) podmínky převodu zemědělských pozemků na jiné osoby.

Podle ust. § 3 odst. 1 téhož zákona zemědělské pozemky převádí na nabyvatele Pozemkový fond za podmínek stanovených tímto zákonem.

Podle § 7 odst. 1, 3 téhož zákona Pozemkový fond může prodat zemědělské pozemky oprávněným osobám, b) fyzickým osobám, které jsou zemědělskými podnikateli 22) a které prokazatelně provozují zemědělskou výrobu minimálně po dobu 36 měsíců na pozemcích o rozloze nejméně 10 ha v katastrálních územích obce nebo v katastrálním území, které sousedí s katastrálním územím, do něhož náleží pozemky určené k prodeji, c) společníkům obchodních společností nebo členům družstev, které provozují zemědělskou výrobu minimálně po dobu 36 měsíců na pozemcích o rozloze nejméně 10 ha v katastrálních územích obce nebo v katastrálním území, které sousedí s katastrálním územím, do něhož náleží pozemky určené k prodeji, d) osobám podle § 4 odst. 1 písm. a), které vlastní nejméně 10 ha zemědělské půdy v katastrálních územích obce nebo v katastrálním území, které sousedí s katastrálním územím, do něhož náleží pozemky určené k prodeji a které prokazatelně provozují na území České republiky zemědělskou výrobu minimálně po dobu 36 měsíců na pozemcích o rozloze nejméně 10 ha. Osoby uvedené v odstavci 1 mohou o koupi zemědělského pozemku požádat písemně Pozemkový fond do 1 měsíce ode dne vyhlášení prodeje.

Podle ust. § 9 odst. 1 téhož zákona pokud tento zákon nestanoví jinak, převádějí se pozemky úplatně, a to za cenu podle zvláštního právního předpisu platného k poslednímu dni kalendářního roku předcházejícího uzavření kupní smlouvy podle § 5 odst. 1 nebo § 6.

Podstatou sporu je posouzení, zda je odepření poskytnutí informací žalobci v požadovaném formátu jak to učinil žalovaný s poukazem na ust. § 14 odst. 5 zákona o informacích s tím, že se zpracování znaleckých posudků o ceně nabízených pozemků nevztahuje k jeho působnosti, v souladu se zákonem či nikoliv.

Žalobce v žalobě namítal, že výrok prvostupňového správního rozhodnutí je v rozporu s ustálenou judikaturou soudu, zejména s rozsudkem NSS ve věci sp. zn. 1As 17/2008, podle kterého je povinnost správního orgánu poskytnout informace v požadovaném formátu. Dále tvrdil, že odůvodnění žalovaného rozhodnutí je zásadně odlišné od odůvodnění prvostupňového správního orgánu, který nejprve odepřel poskytnout informace v požadovaném formátu s odůvodněním, že povinný subjekt není povinen dodržet formát informace požadovaný žadatelem. Žalovaný však uvedl, že poskytnutí informace v požadovaném formátu je odepřeno s poukazem na § 14 odst. 5 zákona o informacích s tím, že zpracování znaleckých posudků o ceně nabízených pozemků se nevztahuje k jeho působnosti. K tomu žalobce poukázal na postavení a úkoly Pozemkového fondu, které jsou dány trojicí zákonů a to zákonem o půdě, zákonem o Pozemkovém fondu a zákonem o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků. Tvrdil, že skutečnost, že si žalovaný objednává znalecké posudky od externích dodavatelů neznámá, že se tyto znalecké posudky nevztahují k jeho hlavní činnosti. Dalším důvodem svědčícím o působnosti žalovaného je skutečnost, že znalecké posudky, respektive jejich kopie, jsou hrazeny z rozpočtu Pozemkového fondu a jsou nezbytným podkladem pro uzavírání kupních smluv podle zákona o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků. Dále namítal, že prvoinstanční správní rozhodnutí postrádá informaci o datu a oprávněném prostředku. Rozhodnutí žalovaného postrádá základní atributy rozhodnutí o odvolání ve smyslu správního řádu a tudíž je nepřezkoumatelné. Výkonný výbor žalovaného je kolektivním orgánem, který o svých jednáních vyhotovuje zápis a o přijatých rozhodnutích vydává usnesení. Zápis z jednání i

příslušné usnesení musí existovat, neboť jak sám žalovaný např. v dopise ze dne 5.10.2009 uvádí, bylo přijato rozhodnutí.

K tomu z obsahu spisového materiálu, rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a písemného vyjádření k žalobě vyplynulo, že žalobce žádostí ze dne 1.9.2009 požádal o poskytnutí informace podle zákona o informacích Pozemkový fond ČR, kterému byla žádost doručena dne 2.9.2009. Žalobci byly poskytnuty informace o cenách zjištěných podle zvláštního předpisu na základě ust. § 9 odst. 3 zákona o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků pro zařazení označených pozemků do nabídky a cenách týž pozemků stanovených revizním znaleckým posudkem a to dopisem předsedy Výkonného výboru Pozemkového fondu ze dne 15.9.2009. Kopie znaleckých posudků poskytnuty nebyly. Podle obsahu sdělení předsedy Výkonného výboru Pozemkového fondu ČR ze dne 15.9.2009, č.j. PF 51759/09-1180/Zi, Pozemkový fond k žádosti žalobce o informaci podle zákona o informacích sdělil informaci o minimálních cenách zjištěných podle zvláštního předpisu na základě ust. § 9 odst. 3 zákona o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků s tím, že kopie znaleckých posudků neposkytne, neboť povinný subjekt není povinen dodržet formát informace požadovaných žadatelem. Ve sdělení jsou dále uvedeny jednotlivá parcelní čísla pozemků, výše minimální ceny stanovené revizním posudkem Ing. arch. Jiřího Musálka a výše nabídkové ceny stanovená Ing. Pavlem Scheuerem. Proti tomuto sdělení předsedy Výkonného výboru Pozemkového fondu ČR podal žalobce odvolání, kde namítal obdobně jako v podané žalobě (odvolání ze dne 18.9.2009). O odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím na jednání výkonného výboru PF ČR č. 22/09 dne 30.9.2009 pod bodem programu jednání č. 6 pod č.j. 56676/2009-PF, písemně vyhotovené dne 5.10.2009, tak, že vzal na vědomí předložený materiál – „rozhodnutí o odvolání při vyřizování žádosti o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb.“ a potvrdil rozhodnutí předsedy Výkonného výboru Pozemkového fondu o neposkytnutí kopií znaleckých posudků. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že znalecké posudky nejsou výsledkem činnosti Pozemkového fondu ČR, protože Pozemkový fond ČR nemá působnost v oblasti oceňování nemovitostí. Přesto, že tak existoval důvod pro odložení žádosti žalobce o poskytnutí informací ve smyslu § 14 odst. 5 ve spojení s § 2 odst. 1 zákona o informacích, správní orgán I. stupně žádosti žalobce vyhověl a zásadní informace ze znaleckých posudků o cenách pozemků žalobci poskytl v rámci dopisu ze dne 15.9.2009 a sdělil rovněž informace o tom, kdo znalecké posudky vypracoval. Povinný subjekt tak postupoval v souladu s konstantní judikaturou. K namítanému rozsudku NSS ve věci sp. zn. 1As 17/2008 žalovaný uvedl, že jej nelze bezprostředně vztahovat na případ žalobce, neboť se týká smluv v nichž jednou stranou byl povinný subjekt a byla tak řešena jiná právní situace. Další důvody vyhovět odvolání a poskytnout kopie znaleckých posudků žalovaný neshledal. Žalobou napadené rozhodnutí není opatřeno datem vydání tohoto rozhodnutí (30.9.2009), ale pouze písemným vyhotovením tohoto rozhodnutí (5.10.2009), neobsahuje ani poučení o opravných prostředcích.

Ze shora popsání skutkového stavu je zřejmé, že sdělení předsedy Výkonného výboru Pozemkového fondu ČR ze dne 15.9.2009 je materiálně rozhodnutím správního orgánu ve smyslu § 15 odst. 1 zákona o informacích, neboť jím správní orgán I. stupně zčásti žádosti žalobce o poskytnutí informace nevyhověl v tom rozsahu, že mu neposkytl informace požadované žalobcem v žádosti ze dne 1.9.2009 v podobě kopií znaleckých posudků a kopií revizních znaleckých posudků pro ocenění pozemků v k.ú. Jáchymov. K odvolání žalobce žalovaný v tomto rozsahu, tj. rozhodnutí o neposkytnutí kopií znaleckých posudků a kopií revizních znaleckých posudků uvedené v prvoinstančním správním rozhodnutí, potvrdil a dalším odvolacím námitkách nevyhověl, neboť dospěl k závěru, že již správní orgán I. stupně měl žádost o informace žalobce podle § 14 odst. 5 ve spojení s § 2 odst. 1 zákona o informacích odložit, neboť se nevztahují k jeho působnosti. Podle stanoviska soudu je však rozhodnutí žalovaného v rozporu se zákonem, neboť shora citované ust. § 2 odst. 1 zákona o

informacích uvádí, že povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce. Podle již ustálené judikatury Ústavního soudu a NSS (např. sp. zn. III ÚS 686/02, NSS sp. zn. IAs 114/2011) je třeba při posuzování toho, zda určitý subjekt představuje veřejnou instituci ve smyslu zákona o informacích posuzovat způsob vzniku, hledisko osoby zřizovatele subjektu vytvářejícího jednotlivé orgány posuzované instituce, existenci či neexistenci státního dohledu nad činností instituce, veřejný nebo soukromý účel instituce, přičemž u daného subjektu nemusí být naplněn veřejnoprávní aspekt ve všech těchto znacích, postačí převaha znaků typických pro veřejnou instituci. Podle § 1 odst. 1, 2 zákona o Pozemkovém fondu ČR se zřizuje Pozemkový fond jako právnická osoba, která se zapisuje do obchodního rejstříku se sídlem v Praze. Podrobnosti o organizačním uspořádání a činnosti Pozemkového fondu upravuje jeho statut, který schvaluje poslanecká sněmovna. Podle ust. § 4 téhož zákona je nejvyšším orgánem Pozemkového fondu prezidium, jež se skládá z 9 členů, předsedou prezidia je ministr zemědělství České republiky. Místopředsedu a další členy volí Poslanecká sněmovna na návrh vlády na dobu 5 let z řad odborníků. Místopředsedu a další členy prezidia může Poslanecká sněmovna odvolat i před uplynutím jejich funkčního období. Podle ust. § 15 odst. 3 citovaného zákona Pozemkový fond hradí náklady spojené se svou činností ze svých příjmů a v souladu s rozpočtem schváleným Poslaneckou sněmovnou. Není-li rozpočet schválen před počátkem rozpočtového období používá Pozemkový fond své příjmy podle návrhu rozpočtu projednaného vládou. Podle odst. 6 téhož zákonného ustanovení vláda může rozhodnout o použití příjmu pozemkového fondu ze zde uvedených důvodů pod písm. a) – g). Podle odst. 7 téhož ustanovení vláda stanoví pravidla použití příjmu Pozemkového fondu podle odst. 6 písm. c) – e) nařízení. Podle odst. 8 téhož ustanovení prostředky získané z příjmu Pozemkového fondu pro účely uvedené v odst. 6 písm. a) a g) se zvýší celkově příjmy státního rozpočtu a rozpočtové kapitoly Ministerstvu zemědělství a o tyto prostředky lze překročit celkové výdaje státního rozpočtu na příslušný rozpočtový rok, ve kterém budou takto získané prostředky použity. O toto překročení se v příslušném rozpočtovém roce mění saldo státního rozpočtu a financují položky. Podle odst. 9 téhož ustanovení nevyčerpané prostředky pro účely uvedené v odst. 6 písm. a) se na konci roku převedou do státních finančních aktiv a lze je ke stejným účelům použít v následujících letech. Podle ust. § 2 odst. 1 je působnost Pozemkového fondu dáno zvláštním předpisem. Podle poznámky pod čarou č. 1 je vymezena působnost Pozemkového fondu v ust. § 17 odst. 1 zákona o půdě. Podle ust. § 17 odst. 1 zákona o půdě v rozhodném znění nemovitosti ve vlastnictví státu uvedené v § 1 odst. 1 spravují právnické osoby zřízené zákony České národní rady a Slovenské národní rady (dále jen "pozemkové fondy"), s výjimkou pozemků, a) na nichž se nachází hřbitov, b) které jsou určeny pro obranu státu, c) které jsou určeny rozhodnutím o využití území pro těžbu nerostů, d) chráněných podle zvláštních předpisů.

Z uvedeného je zřejmé, že Pozemkový fond ČR byl zřízen státem. Jeho organizační uspořádání a činnost upravuje statut, který schvaluje poslanecká sněmovna (§ 1 odst. 1, 2 zákona o Pozemkovém fondu). Poslanecká sněmovna a vláda vykonává státní dohled nad činností Pozemkového fondu v tom smyslu, že předsedou jeho nejvyššího orgánu – prezidia – je ministr zemědělství, tedy člen vlády. Místopředsedu a další členy prezidia volí Poslanecká sněmovna na návrh vlády, přičemž Poslanecké sněmovně přísluší právo místopředsedu a další členy prezidia odvolat i před uplynutím jejího funkčního období (§ 4 citovaného zákona). Byť lze připustit, že Pozemkový fond hradí náklady spojené se svou činností ze svých příjmů, činí tak však v souladu s rozpočtem schváleným Poslaneckou sněmovnou, přičemž, není-li rozpočet schválen před počátkem rozpočtového období, používá Pozemkový fond své příjmy podle návrhu rozpočtu projednaného vládou (§ 15 odst. 3 citovaného zákona). Vláda také může rozhodnout o použití příjmu Pozemkového fondu v zákonem stanovených případech (§

15 odst. 6 písm. a) – g) téhož zákona), a vláda rovněž stanoví pravidla použití příjmu Pozemkového fondu podle odst. 6 písm. c) – e) nařízení (§ 15 odst. 7 téhož zákona). Část příjmu Pozemkového fondu určená pro účel vymezený v § 15 odst. 6 písm. a) a g) zvyšuje celkové příjmy státního rozpočtu a rozpočtové kapitoly prostřednictvím Ministerstva zemědělství (§ 15 odst. 8 téhož zákona). Nevyčerpané prostředky pro účely uvedené v odst. 6 písm. a) § 15 se převádějí do státních finančních aktiv k dalšímu použití v následujících letech. Z toho je patrné, že Pozemkový fond hradí náklady spojené se svou činností podle rozpočtu, který schvaluje Poslanecká sněmovna, respektive podle návrhu rozpočtu projednaného vládou. Pozemkový fond tak splňuje atributy veřejné instituce ve smyslu shora citované judikatury Ústavního soudu a NSS. K otázce jeho působnosti soud poukazuje na ust. § 2 odst. 1 poznámku č. 1 pod čarou, podle které je působnost Pozemkového fondu dána zvláštním právním předpisem, jímž je zákon o půdě a jeho ust. § 17 odst. 1, podle kterého nemovitosti ve vlastnictví státu uvedené v § 1 odst. 1 spravují právnické osoby zřízené zákony České národní rady a Slovenské národní rady (dále jen "pozemkové fondy"), s výjimkou pozemků, a) na nichž se nachází hřbitov, b) které jsou určeny pro obranu státu, c) které jsou určeny rozhodnutím o využití území pro těžbu nerostů, d) chráněných podle zvláštních předpisů.

Působnost Pozemkového fondu však vyplývá i ze zákona o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků, v němž se v ust. § 1 odst. 2 uvádí, že tento zákon upravuje postup Pozemkového fondu při převodu zemědělských pozemků na oprávněné osoby podle zákona o půdě a podmínky převodu zemědělských pozemků na jiné osoby. Podle § 3 odst. 1 téhož zákona zemědělské pozemky převádí na nabyvatele Pozemkový fond za podmínek stanovených tímto zákonem. Podle § 7 odst. 1 písm. a) – d) citovaného zákona může Pozemkový fond prodat zemědělské pozemky zde uvedeným osobám. Podle ust. § 9 odst. 1 téhož zákona, pokud tento zákon nestanoví jinak *převádějí se pozemky úplatně a to za cenu podle zvláštního právního předpisu* (zákon č. 151/1997 Sb. o oceňování majetku a o změně některých zákonů) platného k poslednímu dni kalendářního roku předcházejícího uzavření kupní smlouvy podle § 5 odst. 1 nebo § 6. Z uvedeného je zřejmé, že k tomu, aby Pozemkový fond mohl pozemky úplatně převést, je třeba provést jejich ocenění podle zákona o oceňování majetku. Přitom je zcela nerozhodné, zda Pozemkový fond pro zjištění ceny využije své zaměstnance či externí osoby, které pověří, aby znalecké posudky, eventuálně revizní znalecké posudky, o ceně převáděných nemovitostí vyhotovili. Znalecké posudky, respektive revizní znalecké posudky, jejichž předmětem je stanovení ceny převáděných nemovitostí, jsou v dispozici Pozemkového fondu, který je potřebuje k realizaci své působnosti.

Podle stanoviska soudu je proto Pozemkový fond ČR povinnou osobou ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o informacích k poskytnutí informací kopiemi znaleckých posudků, respektive revizních znaleckých posudků, pořízených v souvislosti s prodejem zemědělských pozemků ve smyslu § 7 odst. 1, 3 zákona o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků, neboť má podle tohoto zákona a zákona o půdě působnost k jejich převodu a znalecké posudky tak bezprostředně souvisí s jeho činností. Pozemkový fond je zároveň povinen ve smyslu § 3 odst. 3 ve spojení s § 4 odst. 3 zákona o informacích poskytnout požadovanou informaci ve formátech a jazycích podle obsahu žádosti o poskytnutí informace, neboť poskytování informace je především poskytování jejich obsahu, tedy zpravidla textu. Jestliže žalobce požádal o poskytnutí informace prostřednictvím kopií znaleckých posudků pro ocenění pozemků v k.ú. Jáchymov a dále informace ve formátu kopií revizních znaleckých posudků pro ocenění pozemků v k.ú. Jáchymov požadoval jejich poskytnutí v písemné formě. Žalovaný mohl poskytnout žalobci informaci přepsáním textu těchto znaleckých posudků, respektive revizních znaleckých posudků, psacími prostředky či ručně, avšak jen za předpokladu, že by takto přepsal celý text předmětných posudků. Pokud Pozemkový fond svévolně vybral některé údaje ze znaleckých a revizních znaleckých posudků a tyto poskytl

žalobci, arbitrárně selektoval údaje, které žalobci předal a poskytl tak část požadovaných informací, přičemž nebyl oprávněn posoudit, které informace jsou podstatné (rozsudek NSS ze dne 7.5.2008, č.j. 1As 17/2008-67). Informací ve smyslu zákona o informacích není informace o obsahu znaleckého, respektive revizního znaleckého posudku, nýbrž obsah revizního posudku jako takový.

Lze tak uzavřít, že žalovaný pochybil, pokud odvolání žalobce nevyhověl, neboť důvody pro částečné odmítnutí požadované informace ve smyslu § 15 odst. 1 zákona o informacích prvoinstančním správním orgánem nebyly dány. Nezákonný je také právní závěr žalovaného, že byly splněny podmínky ve smyslu § 14 odst. 5 ve spojení s § 2 odst. 1 zákona o informacích pro odložení žádosti o informace. Při splnění podmínek ust. § 16 odst. 4 citovaného zákona proto soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a s ohledem nato, že Pozemkový fond ČR je povinnou osobou ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o informacích soud povinnému subjektu nařídil požadované informace poskytnout.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které jsou v tomto případě tvořeny náklady na zaplacený soudní poplatek.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. listopadu 2012

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.